

Моята майка... кои злодеи я карат да страда?! Кой е този, който ѝ затваря вратата към добрия живот, почитта и уважението?!

Чуйте всички: Моята майка е най-добра, защото е отговорна за всичко, което става с мен. Тя е моят „малък принц“, който всяка сутрин и вечер ме целува и ми пожелава добър ден, който ме научи да бъда порядъчна, амбициозна и борбена. Някъде там, на една мъничка планета „малкият принц“ на Екзюпери танцува, защото трябва да напусне, да се сбогува със своята роза, за която се е грижил всеки ден. И аз тръгвам на път, по широкия път на живота, без да се обръщам назад, защото знам, че моята майка е много „гордо цвете“ и не искам да я видя как плаче.

Хора по цялото земно кълбо, почитайте майките, независимо от коя раса са. Защото те имат благословията от Бога заради своята безмерна обич към децата си. Не карайте майките да страдат, когато нараняват децата им. За моята майка това е по-тежко от смъртта.

Защо мислите, че една циганска майка е лишена от тези висши чувства, че е безразлична към съдбата на детето си. Подобно на „див звяр“ моята майка ме е бранила и подготвяла за живота. Тя винаги търси вяра и опора в Бога. Тя носи Твореца на света в себе си и предава на нейните деца, че житейската представа за Бога, е доброто.

Тази вяра ѝ помага да съхрани най-добрите качества на душата ѝ. Помага ѝ да бъде достойна за уважение майка, да бъде истински човек. Тя свободно избира своя живот и е отговорна за действията си.

Човекът се ражда, за да живее щастливо и достойно, за да остави трайни следи след себе си, като следва собствените си принципи и вярата в доброто и красивото. Независимо от това, към какъв етнос принадлежи, той има еднакво право на спасение.

И отново споменът ме връща у дома, където огнището гори, дърветата цъфтят. Където и да съм, каквато и вече да съм станала, аз ще нося в сърцето и душата си образа на моята майка ромка.